

En kvinnas intriger.

Roman av Marion Crawford.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Jag vet mer om vad ni har gjort för mig, än vad ni anar, sade Laura. Men låt oss inte tala om det. Fakta är nog talande. Vi äro goda vänner; en viss del av vår lycka beror på att vi ofta få se varandra; emedan värdin den icke begriper det, väntar den, att vi skola uppoffra vår tillgivenhet för varandra. För min del vägrar jag att göra det. Det finnes endast en person, som jag anser mig behöva fråga till råds — min mor — som är mig kärare än någon vän kan vara. Jag skall tala med henne om saken och låta henne höra sanningen. Gör under tiden ingenting och glöm hela denna dumma föreväring. Det är bara den överklagade skuggan av konstgjord moralitet, som icke har någon som helst grund eller berättigad tillvaro. Det vet ni bättre än jag.

Ghisleri skattade. — Då ni behagar uttrycka er kraftigt, saknar ni icke styrka, sade han. Under förra gången brukade jag inbillas mig, att edra kärlor skulle taga formen av en bön eller en lovning eller någonting dylikt, om ni öppet uttalade dem.

Jag är mycket mer människa, än ni tror, svarade Laura. Jag har sagt er det en gång förr, men ni ville inte tro mig på det.

Laura tog därför saken i sin egen hand och talade med sin moder om den. Men prinsessan var icke lätt att övertyga.

Efter att länge och sanadt ha diskuterat saken med sin moder ändrade Laura plöjligt ton.

Jag är icke längre ett barn, mamma, sade hon. Jag känner herr Ghisleri mycket bättre än du och bättre än de flesta andra människor kunna känna honom. Jag känner tillräckligt om hans förtulna liv för att förstå, att ehuru han begått många dårskaper och en och annan grymhät, är han dock icke vad jag kallar en dålig människa, och han har förändrats ganska mycket till det bättre under de senaste två åren. Jag vill inte uppoffra hans vänskap för att göra en hop människor till viljes, som inte ens ge sig sken av att tycka om mig.

Laura, Laura, skata dig. Du är på väg att bli kär i honom? — Ur Lauras djupa ögon sköt en blint av vrede fram, såvitt hennes moder kunde erinra sig, för första gången i hennes liv.

Mamma vet inte, vad mamma säger.

Prinsessan suckade och vände bort huvudet. Hon tillkrev Ghisleris dåliga inflytande den utomordentliga förändring hennes dotter undergått och hennes fördom emot honom växte i förhållande därtill.

Skände mamma, sade Laura, jag har aldrig gjort någonting i avsikt att missbehaga eller sara dig. Men det finnes somliga saker, angående vilka jag måste döma mig själv, och en av dem är frågan om att välja mina vänner.

Om du hade valt någon annan ända än denne vilde Ghisleri, suckade prinsessan.

En man, som kände honom bättre än både mamma och jag höll inlrigt av honom, och då han var döden nära, bad han honom taga värd om mig. Det löfte han då gav har han troget hållit. Jag vill icke stänga min dörr för min mans gamle vän, som nu blivit min vän, bara därför att världen är vad den är, en lögnare och bakdantare, som tyder allt till det värsta.

Detta var första gången hon hade talat om Herbert Arden, sedan hennes barn blivit fött.

Ghisleri fogade sig i Lauras beslut, då hon så önskade, ehuru han ständigt kände sig illa till mods över sin ställning. Om det fanns den ringaste fara för satt hennes namn skulle bli utsatt för förtal, ansåg han det vara hans plikt att vara henne otydlig och alltså uppbjuda med sina besök.

Sången fortakred emellertid ganska lugnt, till fastan ingick. För tydlighetens skull må här upprepas, vad förtal är, nämligen att detta var fastlagstiden på andra året efter Ardens död och efter den definitiva brytningen mellan Ghisleri och Maddalena Dell'Armi.

Vid denna tid tilldrogo sig åttiofem handelser, för vilka vi måste redogöra något utförligare, för att våra läsare må förstå denna berättelse och för att vi så mycket kraftigare må kunna vederlägga den historia, som någon tid efteråt var allmänt gångse och som nära nog hade medfört de allra svåraste följder.

Naturligtvis var det ännu god tid att förebygga detta giftermål, och Adèle fattade ett raskt beslut, att om det vore möjligt, skulle hon förebygga det. På senare tiden hade hon börjat att innesluta Ghisleri i sitt hat mot Laura efter att definitivt hava uppgivit försöket att indraga honom i sin egen cirkel. Han var alltid sig lik mot henne och under årens lopp hade han aldrig visat någon beaktning eller överskrida gränsen av den vanliga och vänliga bekantskapen, ehuru hon ofta hade försökt att draga honom vidare.

De vanliga metoderna utövade ingen verkan på honom. Han kunde icke frestas att giva henne förtroendet, vilket steg är ett av de första och känsligaste stegen i fråga om vanlig affärsmässig kurtis.

Han var tydligen likgiltig för lovord lika mycket som för klander, undantagandes från en eller två personer. Han hade aldrig någon övrig, till vilkens ruinerande han behövde en kvinnans hjälp — en bekväm metod att bringa ett intimt förhållande till stånd och som icke är att förakta, då man har att göra med raffinerat dåliga människor.

Minst av allt var han en man, som kunde fördelas att komplimentera sig själv i en kvinnans ögon på ett sådant sätt att han sedan skulle nödgas anse det som sin plikt att göra henne sin kur.

Adèle hade försökt alla dessa av gammalt beprövade vägar för att sätta i gång en allvarsam kurtis med Pietro, men hade misslyckats varenda gång och det gjorde henne uteslutande att kunna se Laura kunna hålla honom kvar utan att använda någon krigsläst, bara genom makten av sina tilldragande egenskaper. Ty hon trodde icke alls, att det mellan dem icke rådde något annat än platonisk vänskap.

Den ene eller den andre hade måst vara föralkad av ett mycket enkelt och välkända skälet, att en ständigt förtrolig vänskap mellan en viss begränsad levnadsålder är en komplett omöjlighet.

Laura var måhända för dum för att hava detta förhållande klart för sig, men Ghisleri var för visso icke en man, som glömde det. Hon avskådade honom, emedan hon icke själv hade varit i stånd att indra honom i sina garn, och han hade honom, emedan han låt sig dragas av Laura.

Hon kom nu till den slutsatsen, att deras giftermål icke kunde förhindras såvida hon icke kunde ruinerad honom i Lauras ögon, och hon började överväga utskätern för att kunna utföra denna föresats.

Hennes intelligens var icke sådan den hade varit ty den var nu underkastad tryck av en abnorm verksamhet och en därpå följande reaktion under vilken hon icke alltid var fullt medveten om vad som försigkett inom henne.

I det ena tillståndet var hon snarlydlig, iaktande, orolig, nervös; i det andra var hon slö och apatisk och förordade sig i dystra drömmar av osannmanhängande art.

Följden var, att hon fann det mycket svårt att hitta på någon följaktlig plan, som visade ens den ringaste utsikt till framgång. Åtskilliga gånger var hon nära därän att göra någonting mycket dåraktigt, då hon hade förlorat nästan all styrelse av sig själv och hon råddades endast genom den långvariga vana vid umgängeslivet, taktfullhet som sannolikt skulle överleva alla hennes andra förmågheter, om de komme att odeläggas av den vana som småningom tog livet av henne.

Men hon hade blivit misstrogen mot sig själv och sin makt, och ett nytt lidande lades till de många, som hon redan hade att bära, då hon småningom blev medveten om den förfärliga förändringen hos sig själv. Hon försökte att taga reda på allt vad hon kunde få veta om Pietro Ghisleri.

Vid den tiden var hela Rom på väg att förlora förståndet genom en allmän avian att förtjåna pengar genom spekulationer och alla slags ljusskygga och obehöriga transaktioner kommo nödvändigtvis i bane i skydd av större och i sig själv hederliga affärer.

Adèle gjorde sitt bästa för att få reda på Ghisleri hade att skaffa med någon annan affär, vilken som helst blott den vore av en art, som kunde underkastas kritik. Men hon misslyckades fullständigt.

Han såg med fullkomlig likgiltighet på den allmänna rusningen efter pengar, och han var fullt be-

läten med det illa han redan gjorde. Det föll Adèle in att en spelekanal skulle göra honom lika mycket skada som någonting annat om han var begiven på spel men hon fick den upplysningen, att han sällan spelade och vanligen förlorade litet, om han gjorde det.

Det var svårt att få honom fast. Så vitt hon kunde erinra, hade han under de senaste två åren i betydligt grad förändrat sitt levnadsstilt.

Det var alldeles visst, att han fullständigt hade brutit med Maddalena Dell'Armi, ehuru ingen var fullt säker om vid vilken tid brytningen hade ägt rum.

De vore båda intelligenta och behöll sina hemligheter för sig själva av det enkla skälet, att någonting icke bör bli bekant så bör man icke tala om det.

Laura var den enda kvinna förutom Maddalena som han regelbundet besökte och alla hans handlingar voro allt för väl kända för att göra det möjligt att sprida ut en skandalthistoria om honom i förbindelse med någon annan, i mening att den skulle på Lauras öron. Dessutom skulle Laura icke bry sig om det. Hon var fullkomligt i stånd att inte de ringaste fråga efter alltihop alldeles som hon i förra tiden icke hade brytt sig om, om han trädde tillsammans med Maddalena Dell'Armi varenda dag eller icke.

Till sitt bistånd hade hon på den vida utvägen att fråga Ghisleri själv vad hon helst borde göra.

Det låg någonting diaboliskt i idén att begagna sig av hans eget råd för att ruinerad honom. De trädde varandra ofta ute i umgängeslivet och hon fick sätta på honom just den afonen på en bjudning hos Montevarchis — i parentes sagt en av de sista som gavs i detta hus ty familjen blev genast efteråt ruinerad. Hon följde efter honom i trängseln och slog honom på axeln med sin soffa.

Vill ni ge mig er arm? frågade hon. Tack. Jag vill sätta mig. Där på andra sidan står en soffa.

Ni har ännu kvar lusten för en stunds konversation ser jag, sade Ghisleri, när de satte sig. Det måste vara för att ni vet er kunna säga något intressant, ty helt säkert kan det icke vara i hopp att få höra någonting av det slaget.

Ni kan ännu komma med skarpa ord, skattade Adèle. Jag trodde, att min fostersyster hade ömvant er och att ni höll på att bli ett slags pelarhelgon.

Ah, trodde ni det? sade Pietro kallt. Nå, nå, då ser ni att ni har tagit miste. Det finnes lika litet av helgon hos mig nu som förr.

Han såg på hennes därta och utmärkade drag, på hennes ihålliga kinder och glanslösa ögon, och han minstade bytt med henne. Han förundrade sig över, huru hon hade mod att fortsätta att spela komet i o tråda världen inför någon som hon gjorde dag efter dag, kamal förrän hennes ungdom var till hälften förlut, ful när hon hade varit vacker endast två år förr, alltiämt trött och förföljd av skurkar av det gift, vas slav hon hade blivit.

Ni behöver inte bli ond, svarade hon. Jag menade inte något om jag önskar, att ni skulle säga ännu mer bittra saker; det är uppriskande att höra en man tala efter att ha lysnat till en hop små gossar.

Varför lysnar ni på dem? — De roar mig för fem minuter och när jag tält dem så länge, kan jag inte bli dem kvitt. Då börjar jag längta efter en stunds allvarsamt samspråk med en man sådan som ni är — en man, till vilken man kan ställa en fråga med hopp att få ett föruftligt svar.

Ni är mycket god, som säger så, sade Ghisleri. Har ni någon särskild fråga, varom ni vill fråga mig nu? Jag skall bli så ofantligt förstående som jag kan med mitt svar, på villkor, att det är fråga om någonting, varom jag icke vet det ringaste.

Vilket besynnerligt förbehåll utropade Adèle.

Alldeles icke. Om jag skulle veta någonting angående det ämne, varom fråga blir, skulle det helt säkert vara så litet, att de skulle konfundera mig och lägga hinder i vägen för min inbillningsförmågas fria verksamhet vilken eljest måhända skulle kunna frambringa en intresserande och även häpsadväckande verkan. Ni torde hava hört, att litet kunnskap är farligt.

Jag visste, att jag skulle få höra något origentelt av er. Ni säger alltid någonting, som ingen annan skulle säga.

Och ni upptäcker alltid hos mig någon ny och vacker egenskap, som hade undergått min uppmärksamhet, svarade Ghisleri.

Det är avsikt att erhålla ett särskilt slags svar på den fråga ni har i sinnet att framställa, som smickrar mig så angenämt, förrän ni kommer fram med henne?

Naturligtvis, skattade Adèle. Vad väntade ni? Men jag tror inte, att ni alls vill besvara min fråga. Ni skulle hålla en föreläsning för mig om någonting annat och sedan gå er väg och lämna mig att bliva sliten i stycken av de små gossarna igen.

Vilken gråsig död! skattade Ghisleri. Jag skall inte lämna er. Jag skall besöka er mot hela legionen av små gossar.

Ni ser verkligen ut som om ni skulle kunna göra det. Ni är fullt lika stark som någonsin förr — är ni icke det? Känner ni aldrig någonting av saret?

Aldrig, skattade Pietro likgiltigt. Var det den viktiga fråga, var på ni önskade ett allvarligt och nogt överlagt svar?

Var icke dum nu! utropade Adèle skattade. Man måste ibland göra sådana där artiga frågor. Det är en social plikt. Xven om jag hatade er, skulle jag fråga er om ni mådde bra.

Naturligtvis. De gammalmodiga giftbandarna under medeltiden gjorde så. Det tjänade ingenting till att slösa ett dyrbart gift på en människa, som var sjuk och kunde dö därför. De gingo sparsamt tillväga.

Vilken ohygglig tanke! utropade Adèle ryssande.

Ohyggliga idéer vore på modet, då, fortfor Ghisleri. Jag har tänkt en hel del på de där tiderna, sedan ni visade mig de där intressanta ståtlena i Gernao för nu snart två år sedan. En bokförläggare skulle ha gjort sin lycka under Borgias regemente. Tänk er sådana boktitlar som: "Var och en sin egen bodel: praktisk hjälpreda för skärprättare, bodeläggare och giftbandare, av en medlem av yrket (diplom) med anmärkning, diagram samt ritningar till den patienterade tyska sträckbänken och anvisningar om dess begagnande o. s. v."

Läter inte detta vilja intressant? Man skulle hava den på divanbordet i vardens slott. Det skulle ha varit en utmärkt bok för bokkrämaren (Forts.)

Och ni upptäcker alltid hos mig någon ny och vacker egenskap, som hade undergått min uppmärksamhet, svarade Ghisleri.

Det är avsikt att erhålla ett särskilt slags svar på den fråga ni har i sinnet att framställa, som smickrar mig så angenämt, förrän ni kommer fram med henne?

Naturligtvis, skattade Adèle. Vad väntade ni? Men jag tror inte, att ni alls vill besvara min fråga. Ni skulle hålla en föreläsning för mig om någonting annat och sedan gå er väg och lämna mig att bliva sliten i stycken av de små gossarna igen.

Vilken gråsig död! skattade Ghisleri. Jag skall inte lämna er. Jag skall besöka er mot hela legionen av små gossar.

Ni ser verkligen ut som om ni skulle kunna göra det. Ni är fullt lika stark som någonsin förr — är ni icke det? Känner ni aldrig någonting av saret?

Aldrig, skattade Pietro likgiltigt. Var det den viktiga fråga, var på ni önskade ett allvarligt och nogt överlagt svar?

Var icke dum nu! utropade Adèle skattade. Man måste ibland göra sådana där artiga frågor. Det är en social plikt. Xven om jag hatade er, skulle jag fråga er om ni mådde bra.

Naturligtvis. De gammalmodiga giftbandarna under medeltiden gjorde så. Det tjänade ingenting till att slösa ett dyrbart gift på en människa, som var sjuk och kunde dö därför. De gingo sparsamt tillväga.

Vilken ohygglig tanke! utropade Adèle ryssande.

Ohyggliga idéer vore på modet, då, fortfor Ghisleri. Jag har tänkt en hel del på de där tiderna, sedan ni visade mig de där intressanta ståtlena i Gernao för nu snart två år sedan. En bokförläggare skulle ha gjort sin lycka under Borgias regemente. Tänk er sådana boktitlar som: "Var och en sin egen bodel: praktisk hjälpreda för skärprättare, bodeläggare och giftbandare, av en medlem av yrket (diplom) med anmärkning, diagram samt ritningar till den patienterade tyska sträckbänken och anvisningar om dess begagnande o. s. v."

Läter inte detta vilja intressant? Man skulle hava den på divanbordet i vardens slott. Det skulle ha varit en utmärkt bok för bokkrämaren (Forts.)

GUVERNEMENT YLLEFILTAR. Vi erbjuder till salu guvernemetyllefiltar samt överskottsföränd vid. 325 Donald Street, Winnipeg. Nya vita vitajukhus filter, 60x80, \$9.75 par; 64x84, 210.75 par, värda \$17.50. Nya röda 3 point officersfilter, \$10.75 par värda \$17.50. Nya grå officersfilter, \$7.25 par, värda \$10.50 par. Nya helfjäder kuddar, \$2.50 par. Nya vita honeycomb överdrag (stora), \$3.75 pr styck. Nya Art satin täcken, 72x78, \$5.75 pr styck. Tjocka ribbed hyljeunderkläder, \$3.50 suit. Tjocka ribbed hyljekombinationer, \$3.75 pr styck. Försäljningen av dessa varor är öppen för publiken och som tillgången är begränsad råda vi till tidigt inköp. Postorderers få prompt tillsyn. Check eller Money orders måste medfölja. Gods garanterade eller påningarna återställas. SMITH & CAREY, Distributörer, 325 DONALD STREET, WINNIPEG

WADENALAND TILL SALU. Det bästa "mixed" farming-distrikt i västra Canada. Vårt mejeri är ledande i provinsen. Rapporteringsbokskap skickas i vagalaster. Stort skandinaviskt settlement av professionella farmare. Här är rum för dig. LEONARD WREDE, Box 51, Wadena, Sask., Canada

J. LARSONS BOARDINGHOUSE. 293 ELLEN ST. Måltider \$7.00. Måltider 35c. God mat. J. LARSON.

KRÄFTA. Och tumörer framgångsfullt behandlade (korttids) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterkräff till sanatoriet. DR. WILLIAMS SANATORIUM, 8023 University Ave., Minneapolis, Minn.

OGIFTA DAMER OCH HERRARI. Söker ni bekantskap i likenskapssyfte eller för nöjes skull? Här finnes vad ni söker. Sänd 30 cents för nödiga upplysningar. Damer fritt som insända namn, ålder och tydlig adress. Tytshet iakttagas. Tillskriv. PETER E. HANSON, 2734 Indiana Avenue, Chicago, Ill.

MANITOBA HOTELL. JAMES RASMUSSEN, ägare. Skandinaviskt hotell — Goda rum och god betjäning — Goda restauranter i förbindelse därmed. Pris \$1.00 och mer per natt. Beläget ovanför City Hall på Main St. 517 Main St. hörnet av Market East, Winnipeg.

ENJOY GOOD HEALTH. DR. MILES' NERVINE. Om ni ej försökt Dr. Miles Nervine, inser ni ej hur mycken lindring är möjlig från detta pålitliga läkemedel. Folk från alla delar av landet ha skrivit om de underbara välgärningar, de vunnit genom att bruka Dr. Miles Nervine. Genom ett försök skall ni finna att det återställer ett förstört nervsystem, befriar från fallandesot, sömnlöshet och andra sjukdomar skrivna på motsatta sidan. Ni kan lita på Dr Miles Nervine. Och det är garanterat att ej innehålla vaneformande droger, alkohol eller farliga narkoter. Dr. Miles Nervine säljes av alla goda apotekare och handlande. Skaffa en flaska och tag det enligt bruksanvisning. Om ni ej får gott drav, återänd den tomta flaskan och få edra pengar. Detta är Dr. Miles Nervine garanti! — Er försäkras om tillfredsställelse. Prepared at the Laboratory of the Dr. Miles Medical Company TORONTO CANADA

How would your ADVERTISEMENT look in this Space?

